

Sygn. akt IV Ua 32/14

## WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 listopada 2015r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie następującym:

Przewodniczący : SSO Elżbieta Wojtczuk (spr.)

Sędziowie : SSO Katarzyna Antoniak

SSO Jerzy Zalasieński

Protokolant : st.sekr.sądowy Marta Żuk

po rozpoznaniu w dniu 26 listopada 2015 r. w Siedlcach

na rozprawie

sprawy z wniosku E. J.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy

na skutek apelacji obu stron

od wyroku Sądu Rejonowego w Siedlcach IV Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

z dnia 18 czerwca 2014r. sygn. akt IV U 40/13

***oddala obie apelacje.***

Sygn. akt IV Ua 32/14

## UZASADNIENIE

W wyroku z dnia 18 czerwca 2014 r. Sąd Rejonowy w Siedlcach, IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych, w pkt I zmienił zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. z dnia 14 grudnia 2012 r. w ten sposób, że przyznał ubezpieczonej E. J. prawo do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy w kwocie 3.400 zł, co odpowiada 5% uszczerbku na zdrowiu, w pkt II umorzył postępowanie w pozostałym zakresie.

Powyższe było następstwem poczynienia przez Sąd I instancji następujących ustaleń faktycznych i rozważań prawnych.

Decyzją z dnia 14 grudnia 2012 r. (...) Oddział w S. odmówił E. J. prawa do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy, powołując się na orzeczenie Komisji Lekarskiej ZUS z dnia 7 grudnia 2012 r., która stwierdziła u niej 0% uszczerbku na zdrowiu w związku z wypadkiem.

Odwołanie od wyżej wymienionej decyzji złożyła ubezpieczona, wnosząc o jej zmianę i kwestionując badanie lekarskie przeprowadzone przez organ rentowy. Wniosła również o zasądzenie na jej rzecz, od ZUS, odsetek od dnia wydania

pierwszego orzeczenia, tj. od 19 listopada 2012 r. Odwołanie w zakresie odsetek zostało cofnięte przez ubezpieczoną na rozprawie w dniu 23 października 2013 r.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie podtrzymując argumentację wyrażoną w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji.

Sąd pierwszej instancji uznał odwołanie ubezpieczonej za zasadne i oparł swoje rozstrzygnięcie na podstawie art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. nr 199, poz. 1673 ze zm.), zgodnie z którym ubezpieczonemu, który wskutek wypadku przy pracy lub choroby zawodowej doznał stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu przysługuje jednorazowe odszkodowanie. Sąd Rejonowy wysokość jednorazowego odszkodowania ustalił na podstawie art. 12 ust. 1 i 5 wymienionej ustawy oraz na podstawie obwieszczenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 28 lutego 2012 r. w sprawie wysokości kwot jednorazowych odszkodowań z tytułu wypadku przy pracy lub choroby zawodowej (M.P. z 7 marca 2012 r., poz. 127), z którego wynika, iż na dzień wydania decyzji obowiązywała kwota 680 zł za każdy procent stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu.

Sąd Rejonowy wskazał, iż bezspornym było, że w dniu 19 grudnia 2007 r. E. J. uległa wypadkowi przy pracy, doznając urazu. Okolicznością sporną było wystąpienie uszczerbku na zdrowiu w związku z wypadkiem.

Celem rozstrzygnięcia spornej okoliczności, Sąd pierwszej instancji dopuścił dowód z opinii biegłych lekarzy neurologa, ortopedy i urologa. W ocenie biegłych, jedynie występujące u ubezpieczonej skrzywienie kręgosłupa szyjnego i stłuczenie tułowia jest jedynym następstwem wypadku przy pracy E. J., co stanowi 5% uszczerbku na zdrowiu.

Wobec zgłoszonych przez obie strony, zarzutów do opinii, Sąd dopuścił dowód z innego zespołu biegłych z zakresu ortopedii i neurologii. Ich zdaniem, na skutek wypadku przy pracy ubezpieczona doznała urazu skrzywienia odcinka szyjnego kręgosłupa, bez ograniczenia ruchomości, bez objawów korzeniowych i ubytkowych, z subiektywnymi dolegliwościami bólowymi. Wymienione schorzenia w ocenie drugiego zespołu biegłych nie spowodowały długotrwałego ani stałego uszczerbku na zdrowiu. Sąd Rejonowy dysponując dwiema opiniami o przeciwstawnych wnioskach dopuścił dowód z trzeciej opinii biegłych sądowych ortopedy i neurologa. Trzeci zespół biegłych stwierdził, iż ubezpieczona wskutek wyżej wymienionego wypadku przy pracy w dniu 19 grudnia 2007 r. doznała urazu skrzywienia kręgosłupa szyjnego bez następstw klinicznych, urazu prawego barku bez następstw klinicznych oraz złamania krzyżowo-guzicznego. Rozpoznano przy tym bolesność palpacyjną kości krzyżowej wskazując, iż pozostałe urazy wygoiły się bez następstw klinicznych. Biegli wskazali, że w ich ocenie skutki przebytego złamania krzyżowo-guzicznego skutkują uszczerbkiem na zdrowiu w wysokości 5%.

Sąd Rejonowy podzielił wnioski wynikające z opinii trzeciego zespołu biegłych obdarzając tą opinię wiarygodnością w całości i przyznał ubezpieczonej prawo do jednorazowego odszkodowania w wysokości odpowiadającej 5% uszczerbku na zdrowiu. W związku z cofnięciem odwołania w zakresie żądania odsetek Sąd pierwszej instancji umorzył postępowanie w tym zakresie.

Apelację od wymienionego wyroku wniosły obie strony.

Organ rentowy zaskarżył wyrok Sądu pierwszej instancji z dnia 18 czerwca 2014 r. częściowo tj. w zakresie pkt I i zarzucił mu:

- naruszenie prawa procesowego, tj. art. 233 § 1 kpc poprzez przekroczenie wyrażonej w tym przepisie zasady swobodnej oceny dowodów, a także niedostateczne wyjaśnienie istotnych okoliczności sprawy;
- naruszenie prawa materialnego, tj. art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych poprzez błędną wykładnię tego przepisu.

Podnosząc powyższe zarzuty organ rentowy wniósł o zmianę wyroku w zaskarżonej części i oddalenie odwołania ewentualnie o uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu.

Ubezpieczona E. J. wyrok Sądu pierwszej instancji zaskarżyła również w zakresie pkt I żądając zasądzenia jednorazowego odszkodowania ponad kwotę zasądzoną przez Sąd pierwszej instancji o wysokości 8160 zł odpowiadającej 12 % uszczerbku na zdrowiu. Ubezpieczona zaskarżonemu wyrokowi zarzuciła: obrazę przepisu postępowania, tj. art. 233 § 1 kpc poprzez przyjęcie jednej z opinii biegłych jako rozstrzygającej rozbieżność między kilkoma opiniami lekarzy specjalistów z powołaniem się na jej zbieżność z inną wcześniejszą opinią w sytuacji, gdy przyczyny wydania opinii najdalej idącej w interesie ubezpieczonej i najmniej korzystnej nie zostały dostatecznie wyjaśnione, w efekcie czego nadal nie wiadomo, która z opinii jest poprawna pod względem fachowości, kompletności i rzetelności.

W związku z podniesionym zarzutem ubezpieczona wniosła o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu.

### ***Sąd Okręgowy zważył, co następuje:***

Zarówno apelacja organu rentowego jak i ubezpieczonej są bezzasadne i podlegają oddaleniu.

Sąd Okręgowy uzupełnił postępowanie dowodowe w niniejszej sprawie dopuszczając dowód z nowej opinii biegłych neurologa i ortopedy, którzy w swojej opinii sporządzonej dnia 12 marca 2015 r. (k.144) stwierdzili, że na skutek wypadku przy pracy z dnia 19.12.2007 r. ubezpieczona doznała skręcenia kręgosłupa szyjnego bez trwałych następstw, urazu barku prawego bez trwałych następstw, przewlekłego zespołu bólowego kręgosłupa lędźwiowo-krzyżowego po przebytych urazach kręgosłupa L/S ze złamaniem krzyżowo-guzicznym. Biegli po przeprowadzeniu badania ubezpieczonej i zapoznaniu się z dokumentacją medyczną nie stwierdzili długotrwałego uszczerbku na zdrowiu w związku z wypadkiem z dn. 19.12.2007 r., którego następstwem było skręcenie kręgosłupa szyjnego. Stwierdzili w przeprowadzonym badaniu prawidłową ruchomość kręgosłupa szyjnego i lędźwiowego i wskazali, że w wykonanym w 2008 r. badaniu MR kręgosłupa szyjnego nie stwierdzono kostnych zmian pourazowych, wykazano spłycenie fizjologicznej lordozy i niewielką wypuklinę krążka międzykręgowego C6/C7 bez kompresji na struktury nerwowe. Biegli nie stwierdzili również długotrwałego uszczerbku na zdrowiu w związku z przebytym wypadkiem, którego następstwem był uraz barku prawego, stwierdzając w przeprowadzonym badaniu pełny zakres ruchomości w stawie barkowym prawym. Biegli stwierdzili natomiast 5% trwały uszczerbek na zdrowiu w związku ze złamaniem krzyżowo-guzicznym pozostającym w związku z wypadkiem przy pracy i ustalili ten uszczerbek na podstawie poz. 98 załącznika do rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18 grudnia 2002 r. w sprawie szczegółowych zasad orzekania o stałym lub długotrwałym uszczerbku na zdrowiu, trybu postępowania przy ustalaniu tego uszczerbku oraz postępowania o wypłatę jednorazowego odszkodowania. Przeprowadzony przez Sąd drugiej instancji dowód z w/w opinii został przez ten Sąd obdarzony wiarygodnością w całości. Wnioski wynikające z przeprowadzonego dowodu w sposób klarowny wskazują jakie uszkodzenia ciała powstały u ubezpieczonej na skutek wypadku przy pracy z dnia 19.12.2007 r., jak również iż tylko złamanie krzyżowo-guziczne spowodowało trwały 5% uszczerbek na zdrowiu. Wnioski wynikające z tej opinii są zbieżne z ustaleniami i wnioskami biegłych G. K. i R. P., opiniującymi przed Sądem pierwszej instancji. Sąd Rejonowy swoje rozstrzygnięcie oparł na dowodzie z opinii wskazanych biegłych. Prawidłowo zatem Sąd pierwszej instancji ustalił stan faktyczny wskazując, że skutkiem wypadku z dnia 19.12.2007 r. było również złamanie krzyżowo-guziczne i ustalając 5% uszczerbek na zdrowiu w związku z przebytym złamaniem. Ustalenia Sądu Rejonowego nie pozostają zatem w sprzeczności ze zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym uzupełnionym w postępowaniu apelacyjnym, a ocena materiału dowodowego nie nosiła cech dowolności. Powyższe powoduje, że nie doszło do naruszenia przez Sąd pierwszej instancji art. 233 § 1 kpc ani prawa materialnego – art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. z 2009 r., nr 167, poz. 1322 ze zm.). Przy tak zebranych materiale dowodowym, gdzie w dwóch z czterech opinii biegli wskazują, że tylko złamanie krzyżowo – guziczne powoduje trwały uszczerbek na zdrowiu i określili ten uszczerbek na 5%, natomiast pozostałe urazy będące skutkiem wypadku nie spowodowały trwałych następstw i tym samym nie

doprowadziły do powstania długotrwałego ani trwałego uszczerbku na zdrowiu żądanie ubezpieczonej podnoszone w apelacji dotyczące przyznania odszkodowania dodatkowo za 12% uszczerbek nie zasługuje na uwzględnienie i nie znajduje oparcia w zgromadzonym materiale dowodowym. Podsumowując Sąd uznał zarzuty podniesione przez obie strony w apelacjach za bezzasadne.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Okręgowy, na podstawie art. 385 kpc oddalił apelacje obu strony.